Q. D. B. V.

ÆGRUM POLLUTIONE NOCTURNA laborantem,

IN ILLUSTRI SALANA,

PRÆSIDE

Viro Nobilissimo, Amplissimo, Excellentissimo & Experientissimo

DN. GEORGIO VVOLFFGANGO VVEDELIO,

Med. D. & Theoret. P. P. undiquaque celeberrimo, Medico Ducali Saxonico felicissimo,

Dn. Præceptore, Patrono, ac Promotore submissè venerando,

Publico φιλιάτρων examini exponet

Responsurus AUTOR

JOHANNES JUSTUS BÜCKINGIUS, Alsfeldiâ Hassus,

Ad diem 31. Mart. 1675.

H. L. Q. C.

JENÆ,

TYPIS SAMUELIS KREBSII.

ΠΡΟΑΥΛΙΟΝ.

Uplex apud veteres memoratur venus, altera οὐρανία, οὐρανοῦ θυγάτηρ, *cœlestis, cælo nata*, antiquior; altera πάνδημος *vulgaris communisq;*, unde & distinctæ utrisque dicabantur aræ, fana, sacrificia, vulgari quidem neglectiora, cœlesti puriora. Inde etiam duplex amor animi & corporis credebatur ab iis immitti, ceu id apud Socraticos Philosophos, *Xenophontem* & *Platonem* latius deductum videas.

Liceat nobis id præsenti applicare negotio. Diva ac pura venus generis successione æternitatem aucupatur, ac de posteritate benè meritura, mutuis ardens facibus corpori sanitatem fœnerat. Vulgaris altera & neglectior tum corpus tum animum variis modis contaminat.

Taceo, quàm variis hæc evagetur excessibus, quàm fœdè conspurcet divinum animal hominem, ut verè pandemia sit brutalisque. Innoxia tamen inter hæc magis, quæ invitâ fit voluntate, neq; hæc animum labe, spontaneum scilicet, ut corpus commaculat, neque per id punit, per quod idem peccavit.

Sistimus ἐξονειρωγμὸν in juvenili illibato corpore, nam & hic quandoque exposcit remedia, ne nervos minuat, & in malum habitum corpus præcipitet. Cœpta secundet Divinum Numen!

HISTORIA.

JUvenis XX. annorum, Temperamenti calidi & sicci, habitus corporis macilenti, fusci coloris, cujus in themate natalitio ♀ in VI. Domo à

♂tis □ fuit afflicta, cum hactenus equitando, saltando & gulæ delitiis variis deditus fuisset, somno indulgens largiori, studiis nihilominus etiam in multam noctem apprimè deditus, cibis delectatus acribus, salsis, piperatis, V/ & tabaci potu, virgini inserviens hactenus, sensit jam per annum integrum & amplius somnia ♀ea, inprimis decumbens in dorso; prægresso motu fortiori, & instante aëris mutatione à sudo in pluvium cœli statum, post mediam ℘ peractâ coctione, prius alto somno sepultꝰ, rigido veretro, in principio inprimis affectus, notat excerni involuntariè semen, idque bis vel ter sæpè in septimanâ, caligant oculi, animus mœstus est, memoria vacillat, timens pejora, inprimis sterilitatem, petit consilium.

RESOLUTIO.

Ffectus, quo cum æger conflictatur, est POLLUTIO NOCTURNA, seu ἐξονειρωγμός, in somnis Venus, Symptoma ætati huic perquam familiare, quod diverso respectu tum ad actiones læsas naturales, ceu id nonnullis magis placet, tum ad excretorum classem, & longè rectius quidem, referri potest.

Non est Gonorrhœa simplex, quæ continuo effluvio tam de die inprimis, quam noctu exercet ægros modò cum, modò sine dolore, absque delectatione & ♀eo ὀδαξισμῷ, neque enim in nostro ea reperiuntur.

Neque gonorrhœa est virulenta, quæ à contagio impuri coitus cum virore & fœditate aliisque membri vitiis, non sine dysuriâ, quo nomine lubentius ægris venire solet, contingit,

cum

cum & hæc signa in hoc ægro absint, neq; ulla suspicio in eundem fœdæ luis cadat.

Adesse verò gonorrhœam hanc nocturnam confirmant & patefaciunt abundè signa in historiâ recensita.

1. ESSENTIALITER INHÆRENTIA seu pathognomonica, ipsis sensibus obvia, antecedentia quidem, somnia Venerea, ligato licet sensorio communi phantasiæ oblata, quæ vacuâ, ut sic loquamur, aulâ, ut alia plura fingit sæpè, ita in hoc casu, ansâ ab ipsis ~tibus abundantibus & sanguine fervidiore, ipsiusque seminis copiâ, desumptâ, imagine gratâ ludit. Consequens est ipsa seminis excretio, seu à pollutis linteaminibus nominata pollutio, quæ utraque satis arguunt hoc ipsum symptoma.

Utut enim in confirmato affectu & magis debilitatis vasis citra ♀ea insomnia contingat sæpè hic affectus, aliaq; insomnia crudelia, terrifica, vel alias phantasiam fortius moventia in hunc censum veniant; frequentius tamen & utplurimum ♀ea esse consueverunt, eoque magis pollutio appellari meretur, quò magis cum hisce insomniis potius quàm aliis evenit.

ESSENTIALITER CONSEQUENTIA symptomata alia idem contestantur, insequutæ enim sunt diversarum facultatum *actiones læsæ:* Et quidem in *naturali* nutritio membris sensim atque sensim subtrahitur, & sic corpus exaret, metusq; sterilitatis insequuturæ adest. In *vitali* vires labascunt & imminuuntur: In *animali* memoria vacillat, oculi caligant, tristitia ac mœror, & quæ sunt alia, compati maximè cerebrum docent.

Lucem his addunt majorem CAUSÆ PRÆGRESSÆ, præprimis usus ciborum acrium, salsorum & piperatorum, quæ inferius pluribus libabimus.

Neque SIMILITUDO abludit; Vidimus ante annum eodem modo laborantem ægrum, ab omnibus pro tali habitum, ut adeò hoc symptoma adesse, vel ipsis sensibus testibus, extra omnem dubitationis positum sit aleam.

SUBJECTUM seu pars affecta quænam sit, dubium videri posset, sive *Helmontium* attendamus, qui lienem constituit subjectum ut somnii & somniorum, sic & ipsius veneris, præcipuè

 cum

cum in nostro ægro ob diætæ vitia non minima ad affectum hypochondriacum videatur adesse inclinatio; sive juxta alios id potissimum spectemus, quod supino positu, incalescentibus renibus excretio hæc involuntaria fiat, ex quo fundamento renes incusare solent ceu seminis fabros, adeoq; etiam in statu hoc magis affectos. Verùm missis hisce, præsupposito quod excernatur involuntariè semen confectum, statuimus rectius

SUBJECTUM PRINCIPALE vesiculas seminales; hæ enim sunt vascula adservantia, in quibus semen beneficio testium & epididymidum elaboratum reponitur, ulteriori perfectionis gradu donatur, & ad ejaculationem asservatur.

SUBJECTUM ADÆQUATUM sunt reliqua seminis laboratoria, testes & prostatæ: Afficiuntur verò ista in nostro ægro non tam per ἰδιοπάθειαν, non quippe corruptum est semen, non ichorosum & pure remixtum, nec aqueum nimis, ut in reliquis speciebus gonorrhoeæ fieri assolet magis, licet copia hîc collecti & repositi seminis ex parte etiam urgeat exitum; quàm per συμπάθειαν renum ac corporis ipsius, ut postpaulò videbimus. Asservant materiale hujus symtomatis seu semen, stimulum verò & ὀργασμὸν aliunde recipiunt, unde partes membranaceæ & nervosæ pruritum quendam experiuntur, ut quando deinceps in subsidium venit imaginatio ac canalis erectio, è carceribus suis semen erumpat; &, juxta *Horatium*,

... nocturnam vestem maculet ventremq; supinum.

CAUSAM IMMEDIATAM profluvii hujus seminalis statuimus facultatem expultricem irritatam, quæ irritatio seu perceptio molestiæ & consequens expulsio à materiâ retentâ dependet. Hinc

MEDIATAM PROXIMIOREM, secundum *essentiam* consideratam, duplicem assignamus, unam humorosam seu corpulentam, alteram flatulentam seu -tuosam. Flatus quippe, seu φυσῶδες πνεῦμα à causarum hoc consortio minimè excludendum venit.

Humorosa tamen & corpulenta materia præcipuè accusanda venit, cum enim in humidi excretione affectus hic positus

tus ſit, ſuſtinet hunc titulum primariò & affectivè ſemen ipſum, effectivè verò omnes reliqui humores concurrunt, inprimis autem ſeroſi, commodiſſimum ⊖linarum atomorum vehiculum.

Chimici accuſant ⊖ reſolutum, ſi rupto miſtionis fœdere in partibus genitalibus ſibi rapiat imperium, & tenella vaſcula ſtimulet ad exitum, quod tamen remiſſiori longè gradu quàm in gonorrhœâ contingit.

Sylvius ſuccum pancreaticum pro principio quidem ut quod habet, principaliter tamen ſalinam quoque aciditatem accuſat. *Helmontius* verò à chimicorum ſententiâ parum fortaſſe differt, dum ab acore quodam nimio derivat negotium, qui ⊖lini principii, uti vocant, affectio eſt.

Quod *eſſendi modum* attinet, peccant hæ cauſæ, remotius quidem ipſe ſanguis, qualis enim ſanguis tale ſemen, proximius verò ſemen, quoad ipſam ſubſtantiam ſeu molem & partes ſpirituoſas conſideratum, 1. *quantitate*, in ægro enim noſtro abundat & copioſius generatur, quo ipſo naturæ moleſtiam parit, ut ὀργασμὸν acquirat, exitum affectet, ac non rarò inter dormiendum ſe exonerare cogatur. Sunt enim, autore *Galeno l.6. de tuend. ſanit. c. XIV.* qui ſemen genitale copioſum gignunt, quod eos ad ſui expulſionem proritat. Videlicet omne nimium, licet in ſe bonum ſit atque præſtans, naturæ eſt inimicum. Quò metaphyſicorum pertinet diſtinctio inter bonitatem abſolutam & reſpectivam, bonum in ſe & bonum alteri.

(2) *Qualitatibus*, cum primâ tum ſecundis; excedit enim tum ſanguis, tum conſequenter ſemen caliditate, ſalſedine, acrimoniâ ac mordacitate, item nimiâ tenuitate, poſtquam jam per longum ſatis tempus adſuetum eſt hoc modo excerni.

Peccant etiam humores (3) *motu generationis & locali*, in *loco affecto ipſo* ipſius naturæ ordine congeſtum fuit ſemen per συναθροισμὸν quendam, excernitur verò in ægro noſtro tum à facultate læſâ & irritatâ, ſive reſpiciamus intemperiē calidam & conjunctam acrimoniam, ſaltem quoad haſce partes, ſive pororum in ſeminalibus vaſis laxitatem, quam frequens ipſius excretionis ſucceſſio parit; Vaſa enim ſæpius evacuata, rurſusque

ſusque novâ affluente materiâ repleta, viæque rigatæ, tandem laxitatem & amplitudinem acquirunt, per quam poſtea facilis eſt ſeminis præſertim ſpirituoſi decurſus; ſive tandem quandam in veſiculis ſeminariis vel anaſtomoſin vel diæreſin.

Extra *locum affectum* tam determinatæ partes ſymbolum ſuum addidêre, v.g. renes inprimis calidiores & vaſa ſpermatica intemperata, quàm vitium totius, quod meritò accuſari poteſt, cum ad cacochymiam bilioſam & ſeroſam inclinet corpus.

Hinc & motus cauſæ morbificæ *localis* attendendus. Quamvis enim materia ſeminalis excernenda in torulis ſuis colligatur, meritò tamen ῥευματισμῷ & διηχήσει influxione & irruptione magis ſanguis & ſerum ad locum affectum promovetur, præprimis cum pollutio hæc diu jam duraverit.

Membrum quippe Mandans eſt totum corpus, non eo quidem ſenſu, quo decidi à toto & ab omnibus totius partibus ſemen à *divino ſene* ſtatuitur, ſed quia tota maſſa ſanguinea, (non excluſis ſpiritibus,) quæ toti eſt communis & quaſi lar corporis, præter ordinarium tributum, quod & hîc confert, eò magis concurrit, quò magis per emiſſionem & partium debilitatem, calorem, ac conſequentem quaſi ἕλξιν ad id invitatur, & ſecum geſtat ſalinum ſtimulum ac vitium, quod affricare partibus genitalibus, quæ Recipientis vicem obeunt, & inprimis veſiculis ſeminariis geſtit.

Viæ ſunt Arteriæ, quas hoc loco venis majores provida natura eſſe voluit, ut eò largiùs impertiri, quem vehunt ſuccum, poſſint.

Accedit ſeminalis liquoris turgentia, fermentatio ac ad excretionem parata facilitas, ſimul ac motor calor acceſſerit agitatioque.

Inter Causas mediatas remotiores naturales memorandum eſt temperamentum juvenis hujus calidum & ſiccum, præ reliquis ad productionem acrium & ſalſorum humorum ac flatuum maximè diſpoſitum.

Ætas juvenilis quantum conferat in aprico eſt, in hâc enim calor innatus majorem acquirit acrimoniam, &, confirmato ferè jam individui augmento, ad ſpeciem propagandam

ubere

ubere proventu cedit, quod antea ipsarum partium incremento impendebatur, unde etiam inter signa pubertatis præcipuum habetur, cùm naturæ maturitas per somnum effusa se ostendit.

Influxus astralis ob ♀rem in themate natalitio in VI. domo à ♂tis □ afflictam, ut & habitus corporis macilentus ad hoc symptoma constituendum aptissima quoque sunt: Graciliores enim & rarioris texturæ homines frequentiùs, quàm obesi patiuntur ejusmodi pollutiones, quod in his dispersi quasi magis, in iis uniti magis sint ~tus.

Ad Causas Nonnaturales referimus Aeris mutationes. Quantum enim consentiat corpus cum athmosphærâ hâc, ac quantum mutationes tempestatis à sudo in pluvium statum in commotione seri valeant, tum alia à serosâ colluvie oriunda, tum inprimis hoc designat symptoma; quamobrem eleganter, juxta *Pisonem*, ἐξονειρωγμὸς certissimus præco dicitur pluvii ac uvidi cœli. Experitur hunc macrocosmi consensum in corpore suo noster quoque, cum instante talismodi vice affectum patiatur.

Motus corporis, quo fortiori & delectatum & usum refert historia, non minimum addidit momentum: ἐξονειρωκτικοί γάρ εἰσιν οἱ κοπιῶντες, autore *Theophrasto l. de lassit. qui enim fatigantur, solent noctu geniturâ pollui.*

Ut verò omnis motus excedens agitando & concutiendo materiam spermaticam reddit calidiorem, ita inprimis equitatio crebra instituta, ut venerem, ita etiam pollutionem nocturnam excitare potis est: Renibus enim, quos inprimis exercet, subjectisque partibus genitalibus agitatione hâc incalescentibus, non potest non oriri humorum major rarefactio, subtilisatio, ac, ut *Hippocratico* utamur termino, spumescentia, exinde verò vasa irritari & ad excretionem incitari necessum est.

Nec obstat, quod *Cous l. de aer. aq. & loc.* de Scythis ait, illos ob juges & assiduas equitationes minus ad venerem incitari, quàm alias gentes; Nam hoc per accidens fit, ob frigiditatem, humiditatem, obesitatem & imbecillitatem corporis,

partim ex victu, partim ex desidiâ, partim verò ex frigiditate & humiditate regionis contractam.

Saltatio itidem in excessu peccans suum ἐπιβάλλον μέρος addidit, inprimis vehemens: quia & hæc calefacit, calefaciendo ~tus in quiete constitutos excitat, humores fundit, adeoque ad hunc affectum procreandum addit stimulum.

Cibus & Potus summoperè etiam accusandi veniunt: Nam gulæ deliciis fuit deditus, & principio *quantitate* peccantia ingressit alimenta; quæ sanè fomitem suum non minus adjecerunt. Quemadmodum enim sine Cerere & Baccho ♀ friget; sic eorum nimio usu incenditur atque augetur.

In *qualitate* etiam deliquit, cibis enim delectatus fuit acribus, salsis, piperatis, imò & ℣ & potu tabaci, quod juxta *Monardum de simplicib. medic.* acrimoniam summam sapit; At hæc omnia magnæ sunt efficaciæ ad hoc malum constituendum.

De pipere inprimis, ut & omnibus aromaticis constat, quod ob partes tenues ac spirituosas, sanguinem attenuandi, eumq; suâ acrimoniâ alterandi vim habeant, unde & uberius ac acrius generatum semen, ob ὁρμὴν hanc & acrimoniam partes irritat genitales ad expulsionem.

Nec Somnus abludit, sive attendamus tempus, sive decumbendi modum supinum, hic enim inprimis πρὸς τὸν ἐξονειρωγμὸν συνεργεῖ, *ad pollutionem nocturnam cooperatur*, unde tum renes tum vasa sanguiflua majora incalescere par fuit, tum in ipso quoque cerebro serum minus aptè in vasa recipi potuit, præcipuè cum post mediam noctem peractâ concoctione & novus vigor membris accesserit, accessione etiam suâ factâ ad genitalia vasa, & lusus suos tum phantasia magis exerceat, non adeò, ut primo somno, cerebri poris clausis, nec ita fortiter ligato primo sensorio.

Lassata hinc prius à prægressis lucubrationibus in multam noctem productis natura, eò promptius abire passa fuit, quo & onerabatur, & ad excernendum accipiebat calcar, sui quasi magis de nocte juris.

Tandem & vita cœlebs & prima amoris germina ob servitia

vitia virgini hactenus præstita plurimum contulêre; Si enim somnia speculum quasi exhibent interdiu observantium objectorum, quid mirum, somnia venerea in nostro delectata sibi relictam phantasiam & delusionem talem consecutam, quam vigilans somniabat.

Perlustratis nunc affectus hujus causis, ad agmen symptomatum insequentium ut nos convertamus, opere pretium ducimus.

1. *Oculorum caligo* adscribenda venit non tam organo, quod salvum est, quam ♂tibus dissolutis, & continuatâ excretione imminutis: Fatalis enim oculis cum testibus intercedit communio, unde & hi vel potissimum compatiuntur, eoque magis, quò sæpius involuntariè semen emittitur.

2. *Animus mœstus* est ob debilitatos & perturbatos antedictos spiritus animales, per hos enim vegetos & in justâ ac debitâ temperie constitutos, toti corpori alacritas & promptitudo præstat, contra ea debilitatos, lassitudo & molestia consequitur. Accedit frustrà impensæ operæ memoria & nocumentorum variorum metus, animum fatigans.

3. *Memoria vacillat* ob eosdem diminutos & deperditos ♂tus, ac facultatem animalem debilitatam: si quid enim spermatis, supra quam natura toleret, profluat, obest magis memoriæ, quàm si quadragies tantundem sanguinis emanarit, inquit ex *Abuali* doctrinâ *Gliſſon. l. de anat. hepat. c. 45.*

4. *Corpus exaret*, ob nutrimenti detractionem, cum enim seminis materia subtilior pars sit sanguinis, per crebram ejusdem ejectionem magis magisq; ad restaurandum ablatum sanguis expetitur, sicque quod in nutrimentum cedere debebat, ad testes demittitur, corporiq; subtrahitur.

5. *Sterilitatem* timet, quod à vigore suo desciscere organa persentiscit, & debilitari magis vasa, enervari verò simul semen.

His jam subjungenda est PROGNOSIS. Quoad EVENTUM malum videtur certè non contemnendum; quod per moras longas ulterius invalescens, magis dejicere corporis vires, & tum individuo nocere, lassatis & debilitatis actionibus necessariis omnis generis, minari maciem & alia mala, tùm speciei;

 cum

cum sterilitatem post se trahere posset, perdito vigore seminali, & calore nativo depauperato: Semen enim est crasis & essentia quasi quinta ipsius sanguinis, juxta *Heerium*. Et si per sudorum, [illegible]narum, aliarumq; excrementorum nimiam evacuationem calidum nostrum magnopere debilitatur, per seminis, [illegible]tibus referti, effluvium nimium idem accidere posse, quis dubitabit?

Tantum tamen abest, ut juveni nostro male ominemur, vel sinistrum prædicamus eventum; ut potius cum ætati ac temperamento affectus conveniat, argumento *2. aphor. 34.* fœdum licet & molestum, innoxium pronunciemus ac securum. Non opus habet ergo ut timeat ac tristetur, quod natura superfluum exoneret, modo commodo victu instituto, vitiosam qualitatem semini non conciliet, eamque corrigi patiatur aptis remediis.

TEMPUS EVENTUS ad votum brevius determinare vix licebit, cùm natura in eo maximè sit occupata, ut vi morbi ablatum, suppeditando sc: novam materiam resarciat, & sic per accidens quasi in longum tempus affectum protrahat, unde licet expellas furcâ, tamen usq; recurrit. Adde, cavendum esse, ne semen extinguentibus, contrarium inducamus vitium. Spes tamen est, omnia cessura ad votum, & utut non penitus, donec cum aliâ hanc commutet vitam cœlibem, tolli posse videatur; attamen spes certa est imminutum iri malum & sublatum symptomata omnia alia, modò dictis audientem se præstet.

EVENTUS quippe MODUM designamus ad salutem, roboratis partibus debilibus, ablato salino stimulo & cacochymiâ correctâ, unde suus maneat membris vigor, nec nisi ad justum exitum deproperet sanguinis magisterium.

Spe hâc freti aggredimur CURATIONEM, methodo medendi per indicationes & materias auxiliorum illis respondentes institutâ.

CURATORIA excretionem moderandam suadet, roborando vasa adservantia, & seminis tum copiam, tum ὀργασμὸν ac acrimoniam alterantia ac refrænantia.

PRÆ-

PRÆSERVATORIA causas attendit, cacochymiæ biliosæ & serosæ in corpore exsuperanti prospiciendo, ne vel affluat nimis, vel natura vitiose huic viæ adsvescat.

VITALIS denique vires dissipatas & prostratas restituere, restitutasque conservare allaborat.

Apparatus materierum, quibus indicationibus hisce satisfit, depromitur ex tribus consuetis & usitatis fontibus.

E CHIRURGIA mutuabimur salutare illud & inter remedia universalia generosissimum VENÆ SECTIONEM: Cum enim non solùm juvenilis ætas, sed & temperamentum calidum, viresque adhuc satis constantes illam admittant, ac victus prægressus ad proventum largiorem sanguinis juxta ac seminis multum fecerit, nulli dubitamus, quin admodum proficua futura sit. Hæc æstuantem ac fervidiorem sanguinem temperabit ac corriget; abundantem & semini materiam superfluam suppeditantem (ejus aliquam partem exhauriendo) imminuet; cum impetu quasi ad officinam seminis generationi dicatam properantem ad alias partes divertet, totum denique corpus ab æstu nimio liberabit, sicque per accidens refrigerabit.

Nec CUCURBITULÆ scarificatæ erunt de nihilo, quæ & ipsæ leniter ventilabunt, & ad intercutanea spatia educent sanguinem.

His felici, ut speramus, cùm successu peractis compellamus PHARMACIAM, quæ ut intemperies viscerum calida commodius alterari & emendari possit, tum *alterantia*, tum *evacuantia* suppeditat.

Ex LENIENTIBUS commendamus ea, quæ simul ipsam acrimoniam respiciunt, mitigant & contemperant, & humores leniter ad alvum divertunt. Inter hæc autem *cassia fistularis*, quæ juxta *Hoffm. l. 1. de medic. offic. cap. 7.* in acrioribus tàm internis, quàm externis, ut & in iis, in quibus præsupponuntur calidi renes, insigne est remedium, primam meretur laudem: *manna, tamarindi, sir. de cichor.* cum *rhab. sir. ros. sol.* & alia commodè adjunguntur.

℞. *aq. cich. nymph. plantag.* ā. ℥j.
elect. diaprun. sol. ℥ß. *mann. el.* ℥iij.

cryſtall. ♀*ri* ♂*l.* gr. xv. *ſir. de cichor.* cum *rhab.* ℥ß.
M. F. l. a. Potio. S. Laxiertränckllein.

℞. *decoct. pulp. tamarind. c. ſer. capr.* ℥iij.
mann. alex. in morſul. ʒij. *ſir. de cichor. cum rhab. de pom.* a. ℥ß.
M. F. Potio. S. ut ſupra.

℞. *pulp. tamarind. caſſ. rec. extr.* ãa. ʒij.
cryſtall. ♀*ri* ℈j. *ſacch.* ♄*ni* g̃. v.
elæoſacch. aniſ. ℈ß. M. F. l. a. Bolus. S. Laxierbiſſen auff jmal.

℞. *pulp. caſſ. rec. extr.* ℥ß. *terebinth. venet. cum* ▽ *malv. lot.* ʒß.
camph. g̃. iij. *ſir. de alth. Fernel.* q. ſ. M. F. l. a. cum *ſacch.* Bolus. S. ut ſupra.

Lenitis & mitigatis humoribus ferocientibus, quæ enim hîc recenſeri poſſent PRÆPARANTIA, ex alterantibus poſt dicendis mutuari facile eſt, ad PURGANTIA nos convertimus, eo tamen cum ſelectu, ut *ſcammoniatis*, *helleboratis*, aliisque μοχθηρῶς parcius utamur; quæ nimirum humores turbant & acrimoniâ ſuâ ac calidiori facultate vicina vaſa genitalia magis ad excernendum ſtimulant, ſeu quæ acrimoniam humorum ſuâ irritant.

℞. ▽ *cichor. endiv.* ãa. ℥j. *ſpec. diaturbith. cum rhab.* ʒß, *ſir. roſ. ſolut.* ʒvj. M. F. l. a. potio S. Purgierträncklein auf jmal.

℞. *conſerv. roſ. rubr.* ʒiß. *rhab. elect.* ℈ij. ☿ *dulcif.* gr. vj. *ſir. cichor. cum rhab. & ſacch.* q. ſ. M. F. l. a. Bolus. S. Purgierbiſſen.

℞. *ſpec. diatereb. Mynſ. diagalap. ejusd.* ãa. gr. xv.
⊖ ♃*iat.* g̃. v. M. F. pulvis D. in chart. S. Purgierpülverlein.

VOMITORIA etiam locum habere ad revellendam materiam acrem, & primas vias à cruditatibus, quas æger abundè diætæ erroribus collegit, liberandas, haud eget probatione, qualia ſequentia eſſe poſſent:

℞. ♀*ri emet.* g̃. ij. *conſerv. roſ.* ʒj.
ſacch. q. ſ. M. F. Bolus, S. Brechbiſſen.

℞. ⊖

℞. ⊖ 🜔li ℈j. ▽ *endiv. acetos.* ãa. ℥j.
sir. fl. persic. ʒvj. M. S. Brechtränckleín.

℞. *extract. rhab.* vel *centaur. min.* gr. vj.
♀ri *emet.* gr. ij. *elix. propriet.* q. s. M. F. l. a.
pil. n. IV. S. Brechpillen.

Verùm cum oculorum debilitas obstet, satius ducimus in καταπεραικοῖς acquiescere, ne affluxus major ad oculos derivetur.

DIAPHORETICA his veniunt subjungenda temperatiora, quæ materiam serosam, acrem & tenuem, facileque spumescentem absorbendi, disjiciendi atque præcipitandi vim habent.

℞. *rob. ebul.* ℥j. *bez.* ♂*lis* ℈ß.
☿ *diaphoret.* gr. IV. M. F. l. a Bolus. S. Schwitzbissen.

℞. *terr. sigill. alb. ebor. s.* △ *ppt.*
C. C. ust. ♁ *diaphoret.* ♂*lis* ãa. ℈j.
alcahest. mineral. ℈ß. *bezoard.* ☉ g. vj.
M. F. l. a. pulvis. S. Schwitzpülverlein auf 3 mahl.

Inter DIURETICA illa ex usu esse queunt, quæ sanguinem non ita fundunt, nec colliquant, vel saltim ea cautius adhibenda, inprimis verò temperatiora.

℞. M℞. *de terebinth.* ʒj. *extr. solan. vesic. succin.*
panac. Glaub. ãa. ℈ß. M. cum *essent. succin.* F. l.
a. pil. S. Nierenpillen.

℞. *mag. lap.* ♋. *cryftall.* ãa. ʒß.
terebinth. venet. ad durit. c. ▽ *malv. coct.*
succin. alb. ppt. ã. ℈j. M. S. Harntr. Pülverlein.

℞. R*æ* ♄ni *cum* ∽ *terebinth. fact.* ʒß.
camph. ʒß. M. S. Nierenöl.

ALTERANTIA denique & CONFORTANTIA specifica cum interna tum externa ex triplici regno desumpta, reliquis colophonem addent.

℞. R*æ* 🜔*li* ♂ ♄*nisat.* ʒij. D. in vitro. gtt. 16. pro dosi.

℞. R*æ corall. cum phlegm.* 🜔*li* ʒiß. D. in vitro.

℞. *essent. lignor. comp. D. D. Præsid.*
🜔*li* ♂*t. ejusd.* ã. ʒß. M. in vitro. S. Mixtur.

℞. ma-

℞. *magist. oss. sep.* ʒij. *corall. succin. ebor. sine* △ āā. ℈j. 🜔 *terebinth. venet.* ʒß. *camph.* g. vj. M. F. pulvis. S. ſtärckend Pulver.

℞. *sem. 4. frig. maj.* ā. ℈ij. *portul. acetos.* ā. ℈j. *fl. nymph. ros.* ā. ℥ß. *gumm. tragacanth.* g. xv. *camph.* g. v. *lign. sandal. rubr.* ʒß.
M. F. l. a. pulvis.

℞. *sem. vitic.* ʒj. *croc.* ♂ *astr. terr. jappon. ppt. spod. ppt.* ā. ℈j. *sacch.* ♄*ni* ℈ß. M. F. l. a. Pulvis.

℞. *emulf. cannabin. Mynf.* ℥viij. S. Alterjermilch.

℞. *sem. 4. frig. maj.* ā. ʒij. *papav. alb.* ℥ß. *cannab.* ℥j. ▽ *solan. plantag. nymph. lactuc.* ā. ℥ij.
F. l. a. Emulſio, add. *magist. oss. sep.* ʒj. *sir. papav. simpl.* q. ſ. ad grat. D. in fict. S. ut ſupra.

℞. *conf. ros. rubr.* ⊕*lat. rut.* a. ℥j. *spec. diatr. sand. mag. oss. sep.* a. ʒj. *corall. rubr. succin. alb. ppt.* a. ℈ij. *sem. vitic.* ʒß. *sir. corall.* Q. q. ſ. M. F. l. a. Electuarium. S. Stopfflatwerg.

Externa maximè etiam hîc in uſum ſunt vocanda, præprimis frigida lumbis ſubdita, e. g. *portulaca, cicuta, fol. viticis, rutæ, calaminthæ &c.*

Neque *fragaria* prætereunda erit, quam in vino rubro coctam, & aliquoties pubi & pectini impoſitam, in pollutione nocturnâ efficaciſſimam comperit *Simon Pauli Botan. Quadrip. p. 307.*

Optimum quoque eſt, laminam plumbeam tenuem, ſive integram ſive multis in locis perforatam, lumbis alligare. Sin delectetur operoſioribus, ex prædictis herbis refrigerantibus quædam arefactæ & in ſacculum conſutæ ſubſternantur, quibus maximè roſæ commiſceantur; proſunt enim hæc citra renum læſionem. Nam vehementes refrigerationes eorum, quæ lumbis ſubduntur, renes injuriâ afficiunt, inquit *Aetius.* Vanus tamen metus eſt, à plumbeâ laminâ arenam in renibus congeri & calculum produci.

Smaragdus etiam libidinoſa arcere phantaſmata exterius

loco

amuleti gestatus, perhibetur. Ex *Ungventis* conveniunt: *refrig. Gal. album camphor. rosat. Mesue* &c.

℞. *ungu. rosa. Mes. comitiss.* a. ℥ß.
ol. rut. nigr. ℈ß. M. in fictili S. Lendensälblein.
℞. *empl. de hyosc.* ♄*nin. D. D. Præs.* a. ℥ß.
sacch. ♄*ni* ʒj. *camph.* ℈j. M. *c. ol. nymph.* q. s.
F. l. a. empl. S. Nierenpflaster.

Ceratum sandalinum alutæ inductum hepatisque regioni applicatum, celebratur à *Timæo l. 3. cas. medic. p. 189.*

FONTEM denique DIÆTETICUM brevibus etiam dum sumus perlustraturi, triplex nobis observanda venit diæta, *Vitalis, Naturalis, & Animalis.*

In VITALI AER sit temperatus, ad siccum & frigidum vergens: calidus enim nimis ut liquat humores; ita frigidus concentrat. Radiis ☉is & ☽næ ne nimium se exponat.

In NATURALI CIBIS moderatè utatur, atque iis qui boni sunt succi, facilisque digestionis; vitandi sunt cibi saliti, aromatisati, acres, fumo & sale macerati, flatulenti, multum seminis generantes, carnes suillæ, lacticinia, frixa.

POTUS sit cerevisia tenuis, optimè fermentata, non nimis lupulata, triticea; vinum potens fugiatur, neque nisi maximè temperatum & ὀλιγοφόρον concedatur.

In ANIMALI SOMNUS sit moderatus, in cubili frigido; decubitus fiat in latus dextrum vel sinistrum, vitato situ supino, ne vasa circa lumborum regionem incalescant. Optimum est, elato capite decumbere, quo pacto nec in dorsum facile erit resupinari; quo solo consilio alios quoque plurimos novimus optimè se præservasse ab hoc malo. Vitentur culcitræ plumis refertæ; eligantur, quæ lanâ aut gossipio farctæ sunt.

VIGILIÆ etiam naturalem cum somno servent συμμετρίαν.

MOTUS modum non excedat, omnis enim nimius ad mali proventum confert.

QUIES quoque nimia evitetur, & lucubratio post cœnam immoderatior, utpote quæ mater hypochondriaci affectus & aliorum ingentium malorum existit.

Alvus & vesica urinaria, quantum licet, officio suo tempestivâ dejectione etiam noctu, si urgeant, satisfaciant, ne vel intestinum rectum, vel vesica repleta ob viciniam premat & afficiat simul vasa spermatica, unde augmentum pollutionis.

Inter ANIMI PATHEMATA relegentur amor & libido omnis. Cogitationes, sermones, oculi, aures castitati consecrentur. Neque verò ob hanc ipsam juvenilem molestiam vel tantillum contristetur, more illorum, qui anxio eam versantes animo plus mœrore hoc, quàm ipso affectu sibi nocent.

Ultimum consilium est conjugium legitimum, quo uti multi à pollutione nocturnâ evasére immunes: ita etiam nostro id erit omnium convenientissimum.

Nobilissime Bücking,

PUblicitùs tradis specimen virtutis & artis
dum certamen inis Academicum. Apollinis arte
excolere ingenium, sæpè hanc iterareq; pugnam
si perges, Tibi nauta Charon, væ! væ Tibi, Morbe!
Ominor, ô utinam magnū sit in omine pondus.

gratulab. deproperab.

Rudolph-Wilhelmus **Krauß**/
Phil. & Med. D. Prof. Publ.

QUis varios lusus somni, & phantasmata mira
eloquio valeat cuncta referre satis?
Mitto vagabundos motus, fletum atque cachinnos,
& quæ secum habitans mens agitare solet;
Corpus agens patitur, passumque agit & maculatur.
Tu purum in puro corpore das animum.

Præeximio Dn. RESPONDENTI de felicibus in studiis indefessis progressibus gratulor, & ut condignos consequantur honores, voveo

PRÆSES.

Sedu-

SEdulus Aonidum per summa cacumina montis

Invia scandisti; Fautor amande! diu.

Hic demum penetras, ac stas Heliconis in aula,

Dignum Phœbejo carmine, dulce Decus.

Bis duras pugnans pro sacro milite victor,

Hinc duplici lauru tempora cincta feres.

Sis utinam felix ausu! sis sorte secundus!

Vos merito plausu plaudite Castalides!

Nobilissimo Dn. Autori, Fautori & Amico suo plurimum colendo l. mque accinuit

Fridericus Wieger/
J. U. Doctorand.

INventum Medicina Dei est: summa ergò merentur

Præmia, qui hanc summâ sedulitate colunt.

Hactenus in medicâ es versatus sedulus arte,

Hinc mox solventur præmia digna Tibi.

Grator, AMICE COLENDE TIBI; *gratatur Apollo.*

Cum reliquo cœtu, faustaque cuncta vovent.

Gratulabundus adjecit
J. P. Struve, Med.
Doctorand.

NOcturna dum pollutio,

Mi Fautor, à Te sistitur,

Sed mente castâ, gratulòr

Et fausta quævis comprecor,

Det

Det jova, semper luceat
Tibi *dies*, cesset procul
Nox atra fortunæ malæ,
Ne *polluant* Te tristia,
Ut vivat *impolluta* mens
In *puriori* corpore.

Suo Charissimo Bückingio,
lmq; f.

M. P. Linsius, Adj.

I *roseumq; plica decus, ô schola lecta medentum,*
Et medicam vesti frontem, si præmia curas.
En! quàm ritè premit medicorum pulpita docta
Hic, hanc qui gracilem modo de me poscit avenam.
Desice morborum genus omne, quod exta, medullam
Devorat, huncce tuum victorem cerne futurum.

Nobilissimo ac clarè docto Dn. RESPONDENTI, amico honoratissimo, pauca hæc gratulabundus adjecit

Joh. Guernerus Schultetus,
Hamburgensis, Philosophiæ
ac Medicinæ Stud.

FINIS.